

SZEGEDI HIRADÓ.

40-ik szám.

Csütörtökön, nyárelő 7-én 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szentháromságutca, Geisler-féle ház, 872. szám,
hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazhozordással: Egész évre 6 ft., — félre 3 ft., — évnegyedre 1 ft 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 ft., — félre 4 ft., — évnegyedre 2 ft. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetesk:

Az 5thasábos posztos egyezri hirdetésnél 7 ujkr kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdí minden egyes beíratásért 36 ujkr. A nyílttérben a háromhasábos posztos írtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez csemetendők.

Alföldi viszonyok.

Sajtónk.

II.

A nyomdász sajtóját két szempontból lehet tekinteni: mint eszközt a szellem szolgálatában és mint anyagi tökélet, mely után minél több anyagi kamatot várunk.

Kiket a külföldi irodalmak bősége bálmulatra ragad, kik egy-egy lípesei könyvvásár jegyzékét látván, mely félelmenként maga is jó vastag könyv képében jelenik meg, ebből azután okoskodnak; és a mi nyomtatványaink számát a külföldiekhez hasonlítván, úgy találják, hogy nem úgy állunk azokkal szemben, mint egy a százhoz, hanem mint egy az ezerhez; és akik ezen tántogató arányt látván, kétségbeesnek és mert azt hiszik, a külföldet utóérni mindenáron kell, de mivel ez lehetetlen, ebből azt következtetik, hogy tehát jobb lesz minden álló törekvéstől lemondanunk és a külföldi irodalmak bőségében keresnünk bűfeledést és saját hátramaradásunkért vigasztalást: kik így tekintik a dolgot, azok csak egyet felejtettek tekintetbe venni, azt a csekély körülményt, hogy a saját anyagi tökéle is, hogy tömérdek pénz fekszik benne, mely csak úgy hozza meg kamatját, ha mozog. Mihelyt szünetel, a tökéle hever, a kamat elmarad; egyben pedig csakugyan el nem vitázhattuk a külföld mögötti elmaradásunkat: számítani, különösen kamatot számítani, ők jobban tudnak.

Tekintsünk át egy kisse országunk határain és látni fogjuk, hogy városokkal és városokkal Európa közepe el van borítva. Minden városkában ott van a nyomdász. A nyomda, mint mondtam, anyagi tökéle, a benne heverő pénz csak úgy kamatoz, ha folyvást nyomtat és ha nyomtatványait el tudja adni.

Boldog állapot! kiált föl ennek láttára a tapasztalatlan tudós, ki azt hiszi, egyeb sem kell az emberiségnek, csak sok könyv és pedig bármilyen könyv, csak sok legyen és üdve biztosítsa!

Ugy-e bár, édes hazám, nekünk azt sugja tanulatlan bár, de józan elménk, hogy mindenben félretek, mindent a maga helyén és mindent a maga idejében!

Ha nyugoti szomszédaink így folytatják, mint neki indultak: idővel egyebük sem lesz, mint nyomtatványhalmazai. Ezekben lesz lerakva minden, mi az őstörök az utódokra maradt. Valóságos papíros örökség, melynél nincs becsesebb, ha szellem szől a papírosról hozzánk, de melynél nincs értékelenebb, ha a nyomtatvány nem egyéb, mint lelketlen betű, mely szellemet hazudik és melyet azért nyomtattak, hogy a nyomda ne heverjen.

Ily módon keletkező irodalomtól óvjon meg minket éber szellemünk. Mert ily módon keletkező irodalomtól nem várók üdvöt, azért nem örülök a nyomdák elszaporadásának. Nem mintha Magyarország még kétanyu nyomdát idővel el nem bírna, de mert most a már létezőket is tehernek kezdi érezni. Valóságos csapásnak látszik nekem az a mohóság, melylyel a külföldet mindenben elérni vágyanak embereink. Ha valaki, bizonyosan e sorok írója szeretné boldognak látni e kedves föld

minden jó gyermekét; ha valaki tisztán látja az emberi boldogulhatósági feltételeit, miképen azokat a Mindenható kiszabta, ugy e sorok írója véli, hogy ezekre nézve sikerült tisztára látnia: de épen ama vágy és eme fölfogás késztetik oda törekednem, hogy az utánozói mohóságot mérsekkeljük, hogy a külföld fényét és a Jangunk homályát látva, ne türelmetlenkedjünk, hanem várjuk meg az időt, mely nélkül, anyanyelvünk mely belátsai fölfogása szerén, csak időtlen jó világá.

Ne ámsuk magunkat hiú képzeletekkel. A nyomda, jó ideje már, nálunk sem áll többé kizárólag a szellem szolgálatában, hanem lett fizetési, mint bármelyik más és ha magára hagyjuk, majd nyomtat tarkánál tarkábbat, csak győzze a nemzet fizetni. Fizetni mondom és egyedül fizetni, mert neki ennyi elég. Minél kevesebbet olvassak nyomtatványait rá nézve annál jobb; legjobb pedig, ha nem olvassa senki, mert akkor senki sem mondhatja: „Ne nyomtassatok annyit, hisz nem győzők olvasni” és senki sem mondhatja barátjának: „Ne vesztessé erre idődet, mert haszontalan firka!”

Vannak, kik így okoskodnak: Ha a sajtó anyagi tökéle, melynek, ha töle kamatot várnak, csakugyan éjjel-nappal mozognia kell: a sajtók sokasága valószínűs áldás a nemzet szellemi fejlődésére nézve. A nyomdász föl fogja keresni a nemzet napzámosat és amit ezek éjjeli nappali munkával a nemzet fölvilágosítására megírtak, megveszi tőlük illendő áron és kinyomtatván, illendő áron el fogja terjeszteni a nemzet kebelében áldásul a jelen- és utókornak. Minél több lesz a nyomdász, annál jobban fogják díjazni az írókat, mert mindenki azon lesz, hogy a legjobb munkát magáévá tegye és másfélől annál olcsóbban fogja kapni a nemzet a legjobb könyveket, mert minden nyomdász azon lesz, hogy nyomtatványaitól minél többet adhasson el, mert csak így térül meg haszonnal a költség. Így az író is képes lesz kifejezni szelleme minden kincseit, s pedig teljes erőben és szépségben, az olvasók is megkapják, azt ohahtanak, szellemkincset illő alakban; az író független lesz alulról és fölülről, nem lesz kénytelen hizelegeti sem túlmélt, sem parlag izlésnek, nem fogja magát munkával ölni és nem hagyand, korán elhalván, özvegyet és árvaakat a nemzet irtalmára, mely ugyan egy-két kiváltságos esetben elég fényesen tehet ki magát, de száz más esetben azt mondja: nem győzi! szóval: sok nyomda nagy áldás!

Kik így okoskodnak, csak egyet felejtettek tekintetbe venni, az emberi természet azon gyarlóságát, mely egy mázsa vasért, melyre szüksége van, sajnalja a tíz forintot, míg egy font aranyért, melyre szüksége nincsen, szívesen megadja a száz forintot. A nyomdász ezt tudja és a közönség tudatlanságát ismervén, aranyozott csecebecsét hoz forgalomba színnarany helyett és igen szép nyereségnek örvend.

Vagy pedig látván, hogy az emberek a kegyeret mindig drágálják, de a eukorsíteményeket nem: kényér helyett eukorműveket állít elő és érdekes látni a kis és nagy gyermekek hogy kapkodják! Nem győz nekik sütni.

A nemzet őrszelme ezalatt azt látva, előfű arcát, hogy ne lássa, mert szólni a halhatatlanok

nem tudnak, némán nézni pedig az önelálatás e szomorú játékat lángoló szíve nem bírja.

Oda jutottunk, hogy sajtónk munkássága fölött vagy a nyomdász, vagy a kiadó könyvárust, vagy a nagy olvasó közönséget tettük bírónak és ezt látva, kérdem: lehet-e a szellemmel még melatlansággal is bánni?

Minden tisztelet és becsület a nyomdásznak, mely őt megilléri; tisztelet és becsület a kiadó könyvárnak, főleg pedig tisztelet és becsület az olvasó közönségnek, hisz csakugyan ő a mi fő utasító bíránk, ő szavazza meg törekvéseink főjuttatást s mondja ki fölöttünk a nemzet helyeslést, de a szerepeket, ha lehet, ne cserélgessük össze: vissza; az utasító bíró nem végzendő jól az első bíró teendőit; a nyomdász rá nem ér kéziratokat olvasgatni és bírálgatni; neki ez nem hivatása, a kiadó könyvárnak hasonlóképpen mással van elfoglalva és ha válogat, név után indul. Igen ám, de ha csak ismert nevi írók műveit veszi meg a kiadó könyvárnak, gondoskodjunk arról is, hogy az ismert nevi írók meg ne haljanak, mert ily eljárás mellett új név nem igen fog föltiltni egünkön.

Ki nem érzi, ezeket meggondolván, velem együtt annak szükségét, hogy ébresszük föl végre valahára a fölvilágosodott és jóakaró, de komoly és szigorú ítészett, melyet szenvedő állapotunk szüntett meg nehéz napjainkban köztünk, mikor a jégvagy mezőn a csallást is örömmel üdvözölték, csakugyan életet lássunk és üdvözöljük a veréb csirpését is, csak hogy hangot halljunk, mely jelentse, hogy meg vagyunk!

Az ítészett, a fölvilágosodott, jóakaró, komoly és szigorú ítészett napjainkban a fűszültség. Ezt kell halottaiból föltámasztanunk, ha azt akarjuk, hogy a gombaként szaporodó nyomdák és a belőlük özőlő nyomtatványok özöne el ne borítsa és szellemet hazudva, a valódi szellemet ne fojtja meg vétképen köztünk!

Barsi József.

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Ujabb fejlemények.

— De Rivó György, pesti kereskedő értesíti a közönséget, hogy bizományi és szállítmányi üzletét megnyitotta. Ez értesítésben egyszersint arról tesz jelentést, hogy üzletét egészen magyar nyelven kezeli — mit a kereskedő világ eddig lehetetlennek tartott s azt magyar ösztöniséggel és becsületességgel folytatni szándék el van határozva. Iródjára Pesten, az „István főherceg” szállodában van. Szeged magyar város s még sem hiszünk, hogy minden született magyar kereskedője is De Rivó urhoz hasonlóan cselekedjék.

— Sz. István magánügözös nyárelő 2-kától kezdve Pest és Esztergom közt rendes közlekedést tart föl. Naponként delutáni 5 órakor indul el és 7 órakor Esztergomba érkezik. Másnap szintén 5 órakor indul, visszatér feléltre Pestre érkezik.

— A levélbörítékekra ragasztott levéljegyeket pénzügyminiszteri engedéllyel folytatn ezentúl mindenki tetszése szerint beírhatja.

— A nagyböb vasuti állomásoknál ezentúl rendes szülésznek lesznek alkalmazva. E rendszabályra azon többször előfordult eset adott alkalmat, hogy nők a vasuti kocsikban vagy indóházaknál szülési fájdalmaktól lepetvén meg, minden segély nélkül maradtak.

— A Fehérvár-budai vasutvonal építése annyira haladt, hogy megnyitása üszelő végén vagy öszhöz közepén biztosan várható.

— A triestzi Lloyd-társulat igen szomorított helyzetben van. Csak részvényesei egy harmadának adhat 4%, a másik 5% részvénye sem mit sem kap. Mindemellett az igazgatóság 12,600 fital jutalmazta magát. Ez aztán nem szerény, de legalább jövedelmes üzlet.

— A linzi kereskedelmi kamra kiadta évi tudósítványát. Vezérrel és hármattal tízi ki: szabadság az oktatásban, szabadság az üzletben és szabadság a forgalomban azok, melyek célhoz vezetnek. Úspán a nemzet saját erejétől várható bűv és jólét. Sem gyámságolás, sem üzleti vagy vámkorlátok nem vezetnek haladásra.

— Rzeszovban társulat alakult, mely a természetközeli képződményeire és az iparosnak kész cikkeire pénz előlegez, a termények s iparcikkek eladását magára vállalja s ha eladja, a pénz bizonyos százalék levonásával a tulajdonosnak átadja.

Szegedi tárogató.

— Bukarestben is tartott gyászstenni tisztelet Széchenyi Istvánról tavaszto 24-én az ottani katonai székesegyházban. A kezdeményezést ezen ünnepélyre az ottani magyar Hunnia-egylet tette leginkább Kooz Ferenc ottani tevékeny helyett vállalt lelkes indítványára. A templom szépen megtelt s a ravatal körül fáklyákkal kezdek magyarok állottak nemzeti díszruhájukban. Innen igen sokan a helyi egyházból mentek, hol Kooz a nagy halott díszítésére nagy hazafias és lelkes emlékbeszédet tartott. Itt a tölönzés rendkívül nagy volt. A magyar dalmítvások nemzeti imádatok énekelték.

— A magyar-kaniszi hölgyekből és urakból alakult mükedvelő társulat e hó 3-án horvátországi honfitársaink javára „Szerelem és örökség”-et adott Szigetfö. Alkalmunk volt személyesen meggyözdni, mire képes a tiszta jó szándék, az ösztöne honfiai lelkesítés. A vendégül nem épen nagy termények egy része igen ügyesen szinpadra alakították, magában a teremben a kényelmesebb öreg urak számára páholy is készült, melyben urmagunk is nekünk leginkább illő helyet találtak. A közreműködők egytől egyig mindenki meglegedésével találtak; Koszttyik Ede ur fiatalsga dacára elég himn adta a rozskedvű táborunkot; Kiss Anna urölgy nem kevésbé hü személyisége volt a fivál katonasán bánó Zarándynönek; Esztergami Miklósnak vehetően jól állt, midőn a kigyó ellen panaszokdott s a nyüzsgő nagy fűgéságot csinált neki; Oeskő Mihály ur egészen rendező öreg katona volt s a darab végén igen szépen énekelte. Florát a szinpadon úgy mint azon kívül gyönyörű szép Koszttyik Mari urölgy személyesíté és pedig oly kedvesen, hogy legkevésbé sem csundakozunk, ha a Kacér Tamást reméltük adt Hoffmann ur minduntalan azt mondá, hogy minden jól áll neki. Barta Etelke urölgy és Oeskő Ferenc ur Szidi és Gyuri szerepében szintén jól játszottak. A vigjátékot zene és énekverseny követte. A lelkes Jankovics Zsófia urő Norma-változatokat remélték játszott; Barta Etelke urölgy Petőfi föllímulhatlan honfidalat méltón énekelte; Koszttyik Teréz urölgy Egghard Kampanelláját igen kedvesen játszta, kit ismét Barta Etelke urölgy váltott föl Ez a világ amilyen nagy gyönyörűn énekel dalával. Hoffmann József saját szerzeményű honficsárdását igen szépen játszta. A műsorozatot a zongorán négykére játszott Hunyadi-induló zárta be. Erdélyi János jeles zenetársulata is ott volt Szegedről s legkedvesebb dalainkkal rövidíté időnket. Az előadást szánál több területű lakoma követte, mely alatt a lelkes fűlközönség a közös édesanyját a honért, a testvér egyetértésért s egységekért egymást érték. Lakoma után táncra kerekedett a fiatalsg, míg nem a kakasok figyelemzetének, hogy bizony itt van ideje a hazatúlnak. Az előadások körül kétségkívül legnagyobb érdeme van Szerdahelyi urnak, ki a rendezést vízei s kinek igéretét bírnak, hogy egy előadás jövedelmét a Szegeden föllímulhatlan Duciesszoborra szentelendnek a t. kanizsai Művelődők. A magyarok Istene tartsa őket!

— Legközelebb szűkölködő horvátországi honfitársaink javára hangverseny lesz Makón. Szegedről is többen mennek oda.

— Szabadka város tanácsa és községválasztmánya a most alakult bácsimegyei gazdasági egylemek ötszáz hold legjobb minőségű földet ajándékozott egészen a palitji föld szomszédságában. Az adományozott föld a szükséges gazdasági épületekkel el van látva.

— Előbb a vízpuszkához előfogatra az igazon jószággal bírók ki voltak rendelve; mult hó óta azonban a város bérlett lovakat tart, melyek éjjel úgy mint nappal egész éven át készen állanak. Az eheli költség a ház tulajdonosokra kivett pótlék által fűdöttetik.

— Széchenyi István tiszteletére angol nyelven igen lelkes halotti beszéd jelent meg, melyet az angol föürrendek egyik kitűnő hölgye, ki most a magyar nyelvet tanulja, több példányban kinyomtatott.

— Mióta az új-szegedi népkert a közönséges rendező gyűléshelyé vált, sok vállalkozó jelentkezik, az élvezetesebbé teendők. Ugyanis egy helybeli cukrász fagyfaladt, más valaki hintaként, egy pusztaművész pedig előadásokat rendezni szándékozik. Halljuk, hogy kényelmes vendéglo építésére is van már vállalkozó.

— Az alakulandó helybeli lövész társulat a céllapot már meghozatta s nemokára az alapszabályok elkészítése végett össze fog gyűlni.

— A városban kerített azon hirt, mintha az új-szegedi tölts átvágotott volna, oda kell értelmezni, hogy a város — a legelőn ösz-szevűlt fakadásos vizet a népkertből eltávolítandó — a jó kis töltsét húzott az ültetvény határára. E tölts vágotott át, de vasárnap reggel ismét helyre volt állítva.

— A bel- és igazságügyminiszerseg helységi törvényeszek föllállítását rendeli el, melyek Budapestén s nagyobb városokban 100 ft, rendezett tanácsal ellátott kisebb városokban és mezővárosokban 60 ft, egyéb községekben pedig 25 ft erejeig bíráskodandak. Az eljárás csak szöb-beli, ügyvédek általi képviseltetésnek helye nincs.

— F. hó 4-én reggeli 1 óra után alvóorsón a „varga-utca”-ban Csillag József lűgőz 1068. sz. háza leégett. A kár 500 ftra rug s a magyar biztosító társulatnál volt biztosítva.

— A helyben szálláló katonaság tisztikara f. hó 4-én d. e. 10 órakor a palánki főegyházban a mult évben Magentánál elvételrekeritő gyász-stenni tisztelet tartott, melynél a többi hatóság is képviselve voltak.

— A vődrőszári erdőbe vezető uton hétőn viradóra ugyanott, hol egy év előtt Pánda pénz-tárnak meggyilkoltattak, ismét egy napszámot találtak agyonverve, a multá levő öszes pénz állítólóg nem volt egészen 3 ft.

— Egerben legényegylet alakult tavaszto 13-án. — Szegeden is elkéne nagyon. Ugyanított céhmeister uraimék! Szólunk az urakhoz!

— Kölesey sirját az idén is szokott ünnepe-lyvel megkoszorúzták a lelkes szatmármegyének hó 18-án. A sir körül a csekei legénység állt és tizenhat hajadon fűgyászbán. Kis Áron le-gecs imádságot mondott s alkalmi beszédet rűg-tőzött; gróf Vay Miklós is szónokolt s „Kende Csilla” alkalmi költeményt szavalt el. A Köl-esei-család s számos megyebeli voltak jelen a kegyelet e szép ünnepélyén.

— A sárosmegyei gazdasági egylet tavaszto 11-én Eperjesen gyűlést tartott s mintán alapszabályaik meg sem kildeték vissza a fölsőbb vizsgálótól, az egylet ideiglenesen megalakultán nyilvánították, a kellő választások megtételére nyá-rol 19-ét tűzték ki. A terménykültáitai tanácsko-mányra Mariássy Ágoston, Bujanovics R. és Kubi-nyi Albert gazdasági egyleti tagok kildeték ki.

— Balla Károly nyárol 10- vagy 11-re nagy szelviharokat jöl, egyszersmint az időtőn érdekeben fölkéri a légűmenekes vizsgálót, hogy a főmenített napokon és körül sziveskedjenek az időjárás figyelemmel kíséni s a légváltozásokról pontos jegyzeteket tenni.

— A kalocsai fötanodát csakugyan a jezsuiták veszik át. A kalocsai érek 200,000 ftra adott nekik és zárdát építtetett számukra. Mint-hogy a jezsuita rendben nagyon kevés magyar van, hazai növendékekkel is segített rajtok az érek.

— A „Törvénykezési Csarnok” egy esetet kü-zöl, melyben a törvény bizonyos embert elítélt, mivel tölts rendőrűgyneknek adta ki magát és nem volt az. A helybeli járásbírósg is 25 ft-nyi pénzbírásga ítélte egy barátunkat, mivel egy ur emberből azt állította, hogy rendőrkém, ki — mint a járásbírósg ittele bizonyítja — szintén nem az.

— A déli vasúttársaság bécsi gépgyárá-ban az igazgató főmérnök, kinek csak 12,000 ft évi jövedelme van, a szegény munkások bért 1 ft 20 kről 80 ktra szállította le, miért a munká-sok úgy meg találták dűgőtni, hogy szekerem vit-tek szállásra, mert a maga lábán nem mehetett oda. Jobb lett volna mindenesetre a gazdálkodást a 12,000 ftnál s nem a szegény munkások 1 ft 20 kránál kezdeni.

— Temesvártt nem a legjobb lábon áll a közbiztossg. Mult hó 30-án éjjel a takarékpénz-tári épületben lévő kávéházt a fővárdá tözom-szóságában kirabolták.

— Pusztá-Fegyvernek határában, Szol-nokmezőben m. hó 25-én delután 3 óra tájban az ugynevezett vadasi, kétórakí s Wenckheim részekén tetemes kár tört a jég, mely Kiszajlás és Tur-kevi felé vont, moha Fegyvernekét s vildéket ki-lőnösen járja a jég, meg sem volt semmi bizto-sítva az elvert termények közül. Ugyanaz nap Abádszálók (Szolnok) határában is tett kár, hol azonban az elvert termények egy része a magyar intézetnél biztosítva volt.

— Herecz Stourdza Mitika, volt oláh-orzsági miniszter Magyar- és Erdélyországot megie-meni ohajtván, evőből hazájából már elindult. Budapestén hosszabb időig szándékozik maradni. A „Napkelet” ki akarja stni, hogy a nemes her-czeg magyar eredetű s a Thurzóktól származik.

— Liszt Ferencről írják a német lapok, hogy rövid idő múlva öszse fog kelni Wittgen-stein hercegnél. — Most már párosan fognak elmekedni a magyar zene eredetisége fölött.

— Az agteleki barlangot, melybe eddig, ha nem is elvezetűzlely, mindenesetre sok kellem-ességgel járta a bejűtás, csinostani és rendezni fogják.

— A horvátországi honfitársaink javára rendezett jótékonyéln sorsházához nyereményék-kel következő hölgyek és urak járultak: (Folyt.)

880—884. Pálffy Róza urő adott	5	nyereményt.
885—870. Babocsay Lta urő.	6	
871—872. Szilber Agnes urő	2	
873—880. Petrovics urő	18	
881—883. Szőrs József ur	3	
884—885. Ifj. Mészáros Lajos ur	2	
886—887. Elmer ur	2	
888—889. Nagy Veron urölgy	2	
890. Bellér Eliza urő	1	
901. Harez urő	1	
902—914. Szávics Julesa urölgy	6	
915—922. Kirchner Armin ur és nője.	8	
923—926. Fendit Anna urő	4	
927—932. Dobos urő	1	
934—946. Kovács urő	13	
947. Vedres urő	1	
948—949. Benville urő	2	
950—952. Kovács István ur	3	
953—958. Ög. Hezler urő	6	
959—960. Fancz Teréz urő	1	
961. Erdélyi János ur	1	
962—967. Birg Rozina urő	6	
968—969. Mészáros kertész ur	2	
970. Szilágyi Erzsébet urölgy	1	
971. Low Borosa urő	1	
972—975. Farkas urő	4	
976. Gaál Teréz urő	1	
977. Gaál Erzsébet urő	1	
978. Singer Mátyás ur	1	

— Ott forint jutalmat kap, aki egy legközelebb elvesztett vizsált megkerit. Az el-vesztett bíztta fekete, nőtőny, alacson, hasa alatt egy garasnyi nagyságu fehér fölt látható. A netán megkerült eb a hétfőjelemben Steingasser vendégloz urnak átadandó.

Fővárosi level.

— Ön arról értesít, hogy a fővárosi levelek el-maradása a „Szegedi Híradó” egyik másik olvasó-jának föltűnt és fölszólalással szolgált alkalom.

— Már ez is szép eredmény, melyet tudomásul veszek és melyből kiindulván, jelen soraimmal visz-szamegyek az utóbbi hetek emlékei közé és egy-mást megéríntek, aminek érintése talán nem fog fájni, talán igen.

— Láttunk lakodalmat, mely az illető családi körökön túl is figyelem érdemel. A vőlegény, báró Liphay Antal Önköt az alföldön igen jól ismerhetik. Lovrini kertje és sikeres fáradózá-sa a mezei gazdaság körül jó hirt szerettek neki már eddig is a gazdák között; a lovrii sörház nem kevesebb sikerrel működik a gyárpar terén; de országsága teszi a derek báró nevét azon meleg és élénk részvét, melyely közügyeinket kíséri és tetleg pártolgatja. Vége tiszta emberséges öröm-lem jegyezhetem ide, miszerint báró Liphay Antal gondolni sem lehet, hogy egyszersmint öcsese Béla és két nővérő, özvegy báró Örczy Istváné és Csekonics Jánosné ne jussanak az ember eszébe, oly szép egyetértésben és egyetakarásban el a négy testvér.)

— A menyasszonyról, Almay Gizeláról, kit őz lélek-ép testben a maradván szépségek közé sorol, egyhanglagon azt nyilvánítják, akik is-merik, hogy férjéhez minden tekintetben méltó s hogy benne megbecsülhetlen értékű kinsert nyert az alföld.

— Az esketés tavaszto 16-kán délben a pesti belvárosi egyházbán ment végbe. A templom már előre megtelt vala néppel s ki a deli új párt a stűrű tömegét át megállanthatá, könnyen elhívé, hogy itt egy boldog családnak vették alapja, melynek virágása díszre leend a hazának is, melynek kebelebb életét szja.

— Egy héttel előbb ugyancsak egyházbán igen szomorú szerzetársnak voltak után. Ugyanott, hol a diésűlt Széchenyi István ravatala áll vala, most más ravatal állott. Palini Inkey Józsefnek boldogult nőjétől, gróf Battányi Lúlytól, kft fá maradt volt, István és László. A két testvér a jelen ta-nodai évben a pesti nyilvános gimnaziumban már a VII. osztályt járta. Széchenyi gyásznapján meg együtt láttuk őket. Ez hétfőn volt és estlőtrőkn delután László halva. Az elhunyt fiatal hazaifán oly gazdag remények áldottak el, hogy édesapja és testvérőbűtja fájdalmában mindazok osztottak, kik a jeles írt ismerték. A holttestet a családi sírbólba vitetett, de tanulóársai és általában a pesti fiatalsg gyásznappe rendeztek a főegyház-

*) Épen az esketés hetében olvastuk a „Pesti Napló”-ban (1860. 114. sz.) a többit közt: „Adakoztak: B. Liphay Antal és Béla a házra (töl. társ.) 1000 ft, Almay Résző a menyasszony apja a házra 1000 ft” stb.

han emlékére, ezáltal akarván könyviteni keblök szorultságán. A napokban pedig a bánatos apától és elárvult testvérétől levél érkezett a tanulókhöz, melyben a tanúsított részvétet érzékeny szavakkal köszönik meg. Inkey László valóban csak vitt magával a sírba. Nehéz lett volna megmondani, milyen jelebb, mihez bír több tehetséggel, a tudományokhoz-e vagy a művészethez, és a tudományra

nézve ismét egyenlő kedvvel és sikerrel üzte annak minden ágát és amellett igen sokat igérezget rajzolt, festett és zongorázott. Lovaglásra, vívásra, úszásra és egyéb testgyakorlatokra nem mindennapi erőt és ügyességet árulnak el. Mindezen tevékenység a fiatal szív utolsó dobánál oda lett. Nehéz, fájdalom, ily események sokszor fordulnak elő. A jelen esetben a szép és gazdag tehetségeket azon nem

indulat vezérelte, mely fogékony ifja keblekben valóságos szerelemmé magasztosult könyviteni, a feltett hon iránt! Ugy-e nem szereti, amit irtam? Levelem egy ecspeet sem mulasztás. De aki érzi, hol állunk, lehet-e annak mulatni kedve? Ha jól nem hi, nem irok vala. Ön lássa! Istén Önnel!*)

*) Minél többször is Ön, annál több örömet fogadjuk. Szerk.

TÁRCA.

Hogy jöttek a magyarok Erdélybe?

Rege s valóság.

(„Béla király névtelen jegyzője” részbeni felhasználásával.)

Rég leltűnt évszázadok homályba borult időit, nagy s nevezetes eseményeket, eldőlőket s benőzők önmagunkat dicsőítőket fölhatatni a honiról és s lényeges foladata.

Találjon tehát helyet történelmi lapozgatásaink közt, melyekhez most, mióta nemzeti öntérzetünk méltó ébredése akadályra nem talál igazságos kifejezésében, oly híven s bővel ragaszkodunk, e nagy kérdés utódöntésének vázlata is lényeges, mert a két testvérháza eredetileg összeforrását tárgyalja, egy s azonképen, mint az a multak felé vonja, lepel alatt föllelhető volt: valóság s rege baráti egyvelegben, mint a két dicső hon fia.

„Béla király névtelen jegyzője” többhelyen emlekszik s külön-külön módon magyarazza Erdély hazáinknak a nagy rokon s testvér Magyarhonnal csatlakozásáról; néhol hódításnak is nevezi s mástútt véletlen szellemiényének adja elő; de a lényegesebben mindenha egy végpontra megy ki e tárgyról előadása; én e következőkhez csatlakoztam s reményem, választásom igazolva leand a nagy hon közönsége előtt, vagy ha nem: kísérletem gyöngöcsége elnézésre találand a tárggyal járó nehézségek tekintetéből.

A „hunnok” hajdani nagy s sokhelyt dicsőn említett vezére: Tuhutum pihent csatáitól; békét s henye életet látva mindenlennen maga előtt, tett-szomjas lelkeben fontolgatá jövődébeni teendőit a netán kivihetendőket nemzte s önnve dicsőítőcsére.

Ekkor hatóli hozzá a hír, hogy a „nagy erdőkön túli” ország, hol akkor Gelon román vajda uralkodott, vad lázadásban kelt légyen föl zsarnok kormányzója Gelon ellen, ki kényuri döllyfős visellete által meggyűlöltette magát. Rég volt tudomása a hun vezérnek arról, hogy e szomszéd ország dúsgazdag, kincsalmazokkal bíró s hozzájáró rokonszenven viseltető néptől volna lakva, s így támadt Tuhutum agyában a gondolat: ez országot ura, Árpád vezér részére meghódítani.

Engedélyt nyerni e kísérletre Árpádtól ifjúnyúl dolog volt, mert ő maga is, a hievelkűt öny csaláshúnta a henye békés élet akkortájt ritka esábjait s így megindult egy dicső hős csapat élén Tuhutum „Gelonat meglátogatandó.”

De minden víztérsége s ereje mellett Tuhutum előrelátó is volt; nem kívánta vaktában lépni át az idegen ország határait s ezért előre küldé egy hű emberét, a vén Ogmándot, hogy szemlélje, kémlelje ki az ország helyzetét, erősségét, lakói gondolkodását stb.

S Ogmánd apa elment, rókaként sompolygva végig az országban, Gelon udvarát is meglátogató s midőn keresztútkilans szemlélte s véleménye szerént kellemesnek találta volna az országot, visszatért urához s jelentést tnt mindennekről.

Elbeszélé, mily gazdag a természetben; mi szép folyók járják keresztül; mi bájos ez ország minden része; el, hogy homokjába arany volna vegyülve, a legtisztább, legjelesebb; hogy sőt ásnak hegyeiből s meritenek forrásból, és hogy lakói nyomorult, puha s tunya nép, oláh s szláv, ki a zsarnok Gelon vaskeze alatt reszketni s fegyverrel csak időmlani ügyi viselni tanult, kit a petyesnygek s kunok serei nem egyszer győztek le játszva tiszcsere számban.

Fénylettek e hírre Tuhutum szemei, radul érzé magát ígatva minden erében s csak a fegyverlenszokta korlát akadályoztatá rögten előnyomulását.

Újra parancsát kére Árpádnak, engedélyt nyert az előmenetelre „birtokba veendő önnaga s utódai részére Gelon országát.”

Ez utóbbi — Gelon — halva Tuhutum hadai közleledtéről, összeszedte seregeit s a meszesi szorosba állítva föl azokat, Almás vize partját foglalta el a tartalékkal s pompás táborni ültét, bevárni ígérve ellenét.

Ez nem soká várakoztatá; másnap virradóra a gyors Tuhutum szemköztt termett vele s az Almásan át lövöldözött seregeit. De már ekkor Tuhutum hadának egyik fele a hegyek közé vonulva megkértül Gelon táborát s ezt ellőlül hátulról egyszerre megtámadva, csakhamar rendetlen futásra kényszeríté.

Ez egy csatával eldött Erdély sorsa; a bős Gelon a Kopus vízebe fült testőreivel s a leggyőzött népek önként alávetve magukat a hős Tuhutumnak, őt választák fejedelmül, egy addig Murjokla nevű helyen tévén le neki a hűség esküjét, mitől fogva ez „Eskulen”-nak nevezetett.

Ezidőtől kezdve Árpád megerősítése folytán Tuhutum uralkodott a meghódított ország fölött s utána örökösei sz. István idejeig, s még azontul is bírták volna, ha Gyula (Gyula) herceg s fia Bi-via s Buca a keresztény hit fölvetelének annyira ellen nem szegültek volna, mi által a királyt fegyveres erő használatára kényszeríték s elkergettetve, elpusztultak.

„Fabulaque historia juneta, veritatis medium esse censeo” szavakkal fejező be egy helyen a tudós „anonymus B. r. notarius” regéjét.

Khern Ede.

Szeged multja.

Remellay Gusztávot.

II. korszak.

I. Ulászló trónra léptétől Hunyadi Mátyás haláláig. (Folytatás)

Miután a legrovidebb ut Szeged felé Budára, annál kétségtelekenebb tartatjuk, hogy arra vezette utját Ulászló, mivel, mint azonnal látni fogjuk, később épen Szegedet tűzte ki a béke s had kérdése fölött tanácskozándó országgyűlés helyéül.

Szintén kétségtelen tényként állíthatjuk föl azt is, hogy az épen leírt diadalmas hadjárat alatt kivívott győzelmekre eldöntő befolyással voltak Szeged azon fiai, kik a királyi zászlókat követve szegdultak kelet felé.

E tekintetben minden kétséget kizáró bizonyítékként szolgál egy ősi szerb románe, melyben előadatik, hogy a Turusan basa ágyuit elfoglaló magyar hősök szülővárosa azon város volt, melynél a Maros a Tiszába szakad.

Továbbá egy bolgár népmonda (mely előadja, mi okból viselnek pénzt nyakukban a szegedi nők), melynek tartalmát majd beszélgetésekben fogom ezen lapban előadni, határozottan tanúsítja, hogy a szegedi lovas dandár Ulászló legkitűnőbb hőséi közé tartozott.

A szultán, tudván, miként, ha nem is királyi hazáinknak Hunyadi, de annak mindenesetre legnagyobb s legjelesebb fia, száz föből álló kíséret által követes küldöttséget indított meg hozzá, mely küldöttség egyszersmint roppant összeget hozott magával a fogoly béke kiváltására. Hunyadi kijelentvén, hogy ő mint alattvaló s csak mint hadvezér mitsem határozhat a bekére nézve, Ulászlóhoz s illetőleg az országgyűléshez (mint amelytől e tekintetben a király függött) utasította a török követeket, kik azonban megkérték, vezetőn el szemelven őket oda, hol a fejedelmekkel s a hon képviselőivel érkezhettek.

E hely, mint már mondtam, Szeged volt.

Mily élet, mily hemzsegség lehetett Szegeden 1444-ki nyárhó végső napjaiban, midőn nagyszámú fénys kísérettel érkeztek meg a főpapak, országgyűlések s főnemességek s összesereglett mindenfelől a közmenészek.

Mily szép látványban részestülhetek akkor Szeged lakói, kik joggal lehetnek büszkéek, hogy

épen városunk jelöltetett ki azon tanácskozmány helyell, melynek eredményét a legfeszültebb figyelemmel várta egész Európa; mert valamint a pápa s Európa minden fejedelmei meg voltak győződve, hogy ha a magyar nemzet egész erejét kifejtve hadi hadat a mozmikek ellen, azok kűzetnek Európából, ugy ettől félt a szultán is.

Az ifjú király, ki alig várta, hogy ismét hadba száguldhasson, nyárhó 30-án vonult be Dorozsma*) felől a városba s nyomban követte szép számú hadserege; mert Hunyadi tanácsára harszenen jelent meg a fejedelmek részént azért, hogy ezáltal annál kedvezőbb föltételekre kényszeríthesse a mozmik követeket, részént hogy az ország nagyjai s a nemesség látván, hogy a király csatára készülve jelent meg a béke vagy had kérdése fölötti tanácskozmányra, ha netalán had határozatnak, gyorsan teljesítsék törvényes kötelezségeket.

Hunyadi szintén nyárhó 30-án érkezett meg Makó**) felől s vele jött több mint száz föből álló török küldöttség s Brankovics is, kit szintén nagyszámú kíséret követett, valamint szépszámszú kitűnő lovas fegyver volt a magyar csapat is, mely a hon nagy bajnokait követte.

Ó maga szokás szerént egy szerűt harei öltözetben jelent meg, de azért mindenki őt tartá a hon legfényesebb csillagának.

A város tanácsa s a szegedi férfiak s ifjak déleeg lovas csapatba már a városon kívül fogadta s amint a főlőváros széléhez ért, egész a ferencciek zárdajaja szlenni nem akáro örömlármával üdvözlé a tömör sorokat képző tömeg.

(Vége köv.)

V e g y e s .

Hurtz Károly bécsi könyvvivő 1859. évi tavaszról 14-én elűnt s minden utatjárása és indakozás dacára nem került többé elő. Ez évben tehát 20-án egy jól elzart utibőlünd érkezett Bem-hegről Rezsosvba, mely a belőle kiömlő rozsmatátt fölbotatván, az elvesztett Hurtz Károly tetemet találtat benne. Orvosi vizsgálat után kétségtelemné vált, hogy a szerencsétlen meggyilkolt állapotban tetetet a börtöndbe. A gyamu Schmitt János boltsegédet terbeli, kire bebizonyult, hogy m. évi tavaszról 14-én, tehát az elkövetett gyilkosság napján Dorozsma***) börtöndkiszönlőn az illető börtöndöt megvárosolta; a vérlötököt a boltban egy e célra megfogadott napszámosnál által korán reggel zártajok mellett fölmosatta; a meggyilkolt véres ruháit kedvesnek, Bieh Magdolnának elrejtés, illetőleg megsemmisítés végett átadta; a meggyilkoltól elrabolt pénzzel kedvesét és ennek testvérét kitartotta s jövedelméhez aránytalanul kültött s velök kéjtázasokat tett; végre, hogy Tűchhoff porosz kereskedőnek tetemes pénzösszeget ígért, ha a kérdéses börtöndöt az orosz határon átviteti. Schmitt János, Bieh Magdolna és Rozsa, az első rablőgyilkossággal, az utóbbiak e büntetésben való részvétellel vádolva a bécsi törvényszék előtt állanak s a végtárgyalás m. hó 31-én kezdett meg ellenük. A fővádlott elismeri, hogy a holttestet az általa vásárolt börtöndbe tette s azt fűtővellet ellátva, mint edényemket tartalmazó vasra adta, de tagadja, hogy a gyilkosságot elkövette volna, hanem annak elkövetését egy berlini vádol, kinek vezetéknevére nem emlékezik, csak azt tudja, hogy keresztnevének Mihály-nak hívják. Ezen Mihályt különben senki sem ismeri és senki sem látta Bécsben. Vádlott azt állítja, hogy a test elköltésért 3000 forint kapott és fogadott el a berlinitől. Az ítéletet annak idejében közlőnkül olvasónkknak.

— Szerencsés sajtóviszonyok Orszországbán. — Orszországból írják, hogy miután az államtanácsban a hírlapi vitások (a publicistika) joga és szabadságának kérdése tárgyalatott, a sajtórendőrhatalosi főnökségnek meghagyatott, hogy a közvélemény szabad nyilvánulását, amennyiben az nem foglal magában a cür vagy a kormány elleni egyenes támadást, ne akadályozzák. Azon hírlapok, melyek ildomos hangon tudományosan igazolt föl fogással szólnak a kérdéskörhöz, a császár parancsa következtében oly szabadon mozoghatnak, amint csak tetszik. A „kolokol” (Ha-

*) Oly nagy volt ekkor Szeged, hogy Dorozsma külvárosát képezte.

**) Mások szerint Csongrád felől.

rang) szerkesztve Londonban Herex által, ropant sok számban jár Oroszországba, levelezni nem illőzik s a szabadelvű lapot maga Sándor bír is olvassa. —

Mulassunk.

Aprómarhák. — Valamiképeségesen megmondta vala egykoron az Ur az ó válogatott népének, hogy az igazi látókók mellett létszende- nek olyanok is, akik az igazságnak szent palástját használandják a hazugságnak takargatására, és akadnak is az istáruók és farizeusok között olyanok, akik az Ur nevében hirték vala a rosznak minden magyait az Urnak válogatott népei közé. Ilyen hamis prófétajáról lón az Urnak válogatott népének a pusztában egy farizeus, mely a kakukmadarat választá vala emírelt magának s új időkö- ről szól vala az Ur választott népének, olyan új időköri, melyeket az Urnak választott népe nem akar vala és utál vala. A kakukmadár pedig nem akarja vala tudni, hogy szavának nem hisznek vala az népnek sem vénei sem fiataljai, hanem ka- kukkal vala mindaddig, míg egy másik tarto- mányban gáigó lúdban, melyet közönségesnek is neveznek vala, hű társra nem akad vala, hogy ezt a jó népet már most ketten szép egyetérté- sen bántassák és piszkolhassák majdan. A lud a ka- kuk nyelven beszél vala, még a kakuk az urak Urának hangját bitorolja vala. Az istáruók és bölcses mind a ludra mind a kakukra megvetéssel néznek vala és undorral fordultak el tőlök, de a

tudatlan nép között akadnak vala egyfélék és ostobák, kik a kakukot fölémlének tekintvén, meghallgaták enéket és a ludat nemcsak kőlyagnak tartván, hívének neki. Végre leszálta az egből a holló s az igazság kenyérét hozá vala szájbán magával s az Ur választott népéhez ilyetenképen szóla vala: „Eü édes népem, én sanyargatott népem! Nem megmondá vala nekéd az Ur, hogy jömen- di fognak hamis próféták te hozzád, s nem írtet vala tégedet, hogy ne hallgass szavokra; mert veszed- demre törekszenek vala. Legyetek óvakodással, mert bizony bizony mondom nektek, a lud és a kakuk is veszedelmekre törekszenek, és meg fognak emébeli uton gyilkolni titeket. Csak a holló szálta hallgatások, mely a hűség gyűrűjét tartja szájbán s az igazság kenyérét hordja ke- zében. Én édes népem, bizony bizony mondom, a holló még mindig dícsőseget, örömet és meglege- dést hozott vala nekéd!” És a nép a holló szavait megérté vala, mert igazak valának és szeretet- len mondták, és minden kakukot és minden ludat, amelyek el nem repülének vala, nyársra húza vala s a holló szavait követvén, boldog és elégedett vala.

S z i n h á z .

z Nyárelő 2-án Filippovics István hang- versenye nagyon kevés közönséget vonzott a szin- házba, és itt szabadon a m. számban emlegetett igazmondói tisztunkkal fogva megjegyeztünk, hogy egyrészt Filippovics szorgalma, másrészt azon

állapot, melyben nem saját hibájából lenni t. a. nagyobb részvet érdemel vala. A közeműködők egyfől egy a legteljesebb tapokra hevíték a je- len volt kis közönséget. Különösen Pajor urból gyönyörű magyar dala és a Kemény ur szavaltó töl deak dala szólni nem akart tapshivart idéztek el. A hangversenyadó maga, mint mindenkor, kedvesen enéket; Kolonics Alfonza nem csak jól, de a szó szoros értelmében renevelt szavalt. Zilotti ur kedves hangját szívesen hallgattuk. Filippovicsné igen jelesen játszotta a vigiátékok. Ifj. Erdélyi, hogy leggyöngédien fejezték ki magukat, nagy bátorságot vett magának, midőn Reményi ohajta utánozni a hegedőn. Nagyon sok évi alapos tanulmány és széles zeneismeret kell ahhoz, hogy valaki Reményi játsza darabokat alig nehány hét múlva utána játszassa. E tekintetben tehát kissé több szerénységet és megmondott- ságot ajánlunk fiatal hegedűsünknek. A zenekar számok játékaért többszörösen megtapsoltattuk.

Levelkösár.

— Jászberénybe. Erre a száma késő érkezett. A jövőben mind-n bizonyívaly egészen kiváltképpen. Sok és szép idővetletet azoknak, kik szívesen veszik.
— T. E. urak T. Kanizsán. A kívánt érnek el- fogyván, az új szállítmány holnap érkezik; holnapután tehát megkapja Ön, illetőleg a kedves kis emberek őket.

Egy ügyes fiu a „Szegedi Híradó” szer- kesztőségénél szolgálatba léphet.

ÜZLETI HIRNÖK.

○ Szeged, nyárelő 6-án. A gabonaiüzletben semmi forgalom. Az alább szálit árkak dacára nem akad vévő. (Sth- pán káposztasrépében történt alkud 1000 mérőre 4 a 10 krajár.

— Az aratást megkezdtek a heten. Erdemnyéről csak ezúnt szőlőhaték, mert állítólag a földet nagy része el a gazdaságra.

A gyapjúüzletben jó egyenirőti gyapjura kedvezők a tudósítók, míg a kényirtékben nem igen akad vévője s ára csökken.

Jelenleg minenek idegen gyapjúkereskedők váro- sunkban, csak helybeli vevőknek valnak letve a természet- kézelet s eszerint jókora mennyiségű vának eladása. Úzleti terményárak: Szőlőbuzza legjobb 4 ft. Közép 4 ft 10 kr. Készenre legjobb 2 ft 30 kr. Közép 2 ft 30 kr. Rosta legjobb 2 ft 20 kr. Közép 2 ft 10 kr. Arpa leg- jobb 1 ft 40 kr. Közép 1 ft 30 kr. Zab legjobb 1 ft 60 kr. Közép 1 ft 50 kr. Törökbuza 2 ft 40 kr. Pászly 2 ft. Paprika másszja 12—20 ft.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 ite 26 kr. Lenese 24 kr. Pászly 14 kr. Köles mész 2 ft 10 kr. Burgonya 1 ft 10 kr. Marhahús fontja 17 kr. Julius 15 kr. sorcsóba 15 kr. Szalonna másszja 24 ft 50 kr. Zár iteje 40 kr. Lánglist másszja 11 ft. Zsemlyeliszit 1 ft 7 20 kr. Kenyérlist iteje 6 kr. Kuk- riálist iteje 5 kr. Árpáda 2 ite 10 kr. Köleskása iteje 16 kr. Rízskása fontja 26 kr. Pajoli fontja 26 kr. Repecolaj 28 kr. Lomajolaj 40 kr. Faggyú másszja 22 ft. Faggyu- gyanta fontja 26 kr. márszja 6 kr. Szappan fontja 21 kr. Körösa ite 10 ft 40 kr. Tölgyfa 8 ft 50 kr. Lágya 6 ft. Köszen veltája 90 kr. Széna másszja 1 ft 30 kr. Szalma m. 65 kr. Kender m. 22 ft — kr.

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. n., 2 óra 50 perkor éjjel.
— Temesvárra 1 óra 40 p. déltán, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó 55 p. reggel, 11 ó 25 p. éjjel.

HIRDETÉSEK.

8218. sz. (57-1) **Hirdetés.**
Szabod kir. Szeged város tanácsa részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.

Kifutási ár 2000 ft. o. é.
Ervől a vállalkozni kedvelők el- engedő bántapénzzel elátva leendő megjelensére oly megjelenséget hi- vatnak meg, miszerint a megállapított szegedi díjtételek az L. tanácsot os- tály hivatalban időközben is bete- kinthetők.

Szeged, 1860. évi május 26-án
A város tanácsa által.

4068. sz. (56-2) **Árverési hirdetés.**
A szegedi megyei cs. kir. törvén- szék részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.

8218. sz. (57-1) **Hirdetés.**
Szabod kir. Szeged város tanácsa részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.

8218. sz. (57-1) **Árverési hirdetés.**
A szegedi megyei cs. kir. megyei tör- vényszék részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.

3608. sz. (58-1) **Árverési Hirdetés.**
A szegedi megyei cs. kir. megyei tör- vényszék részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.

3608. sz. (58-1) **Árverési Hirdetés.**
A szegedi megyei cs. kir. megyei tör- vényszék részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.

8218. sz. (57-1) **Árverési hirdetés.**
A szegedi megyei cs. kir. megyei tör- vényszék részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.

8218. sz. (57-1) **Árverési hirdetés.**
A szegedi megyei cs. kir. megyei tör- vényszék részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.

8218. sz. (57-1) **Árverési hirdetés.**
A szegedi megyei cs. kir. megyei tör- vényszék részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.

8218. sz. (57-1) **Árverési hirdetés.**
A szegedi megyei cs. kir. megyei tör- vényszék részéről közli: nekép 1916. évi június 14-én 23-ik napján d. e. 10 órakor az átszólható 986-ik rendjéről határozatnak pusztának 1906-ik évi október 1-hol hat egymást követő évekre hasznosító adás- iránt a testületben nyilvános ár- verés lesz tartatni.